

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

OBČASNÍK MĚKROREJONU BORYMĚR

Vydává OÚ Osov.
PROVAS, Osovská 108,
267 25 OSOV
Evidováno
Ministerstvem kultury ČR
(MK ČR E 14098)
e-mail: provas@osov.cz
www.provas.aktualne.cz
Příští číslo NN vyjde
14. března 2005

ZDARMA

19. ÚNORA 2005

ROČNÍK III, ČÍSLO 2

Vážení čtenáři!

Držíte v rukou poslední samostatné číslo našeho městečnicku. Vše má svůj začátek a konec, obzvlášť když to nese název Provas.

Ten náš pomyslný provaz jsme uplynulých pár let soukali a splétali, abychom každý měsíc včas dokončili další úsek. Nevím, jestli všichni, ale někteří z nás by se v čase před uzávěrkou někdy nejradši zhoupli na oprátce. Ale nakonec to vždycky dopadlo dobře. Jenom občas nám hladký průběh přediva narušil nějaký ten uzlík nebo prasklé vlákno, ale většinou bylo všechno v pořádku. Někdy se dokonce povedla i nějaká ta ozdobná klička.

Z původní tenké šňůrky se postupem času stalo docela tlusté lano. Na jeho konci teď bude námořnický uzel, kterým se Provas připojí k většímu lanoví a pod vlajkou Našich novin vpluje do rozlehlejších mediálních vod. Jsou slyšet zvěsti, že původní mediální rybníček chce obsadit jiná posádka. Uvidíme, jestli k tomu najdou dost odhodlání.

Podrobnosti o tom, jak bude Provas od příštího čísla vypadat a jak se k němu budete moci dostat, najdete v jiném článku zařazeném do tohoto čísla.

Děkujeme za zájem, se kterým jste Provas četli, a věříme, že si ho oblíbíte i v jeho nové podobě. Příjemné čtení.

Jiří BOLINA

Nastalo období masopustů a obcemi táhly průvody maškar a maškaráků. Na snímku jsou vítězné masky třetího osovského masopustu Mach a Šebestová v podání Blanky Hošťálkové (vlevo) a Hany Veselé.

Foto J. KOZÁK

Krátkou divadelní fraškou se s masopustem rozloučili v sobotu 12. února v Osově před sokolovnou. Poté vyrazil průvod maškar na cestu obcí (více na straně 2). Foto P. NEUGEBAUER

Všeradice získají bílou dámu

U BEROUNKY A V BRDECH VYROSTOU ŠACHOVÉ FIGURY

Boberouní – Zájem o sochy šachovnicových figur, které by měly zdobit turisticky atraktivní místa, je mezi obcemi Karlštejska veliký.

Nápad umístit v turisticky atraktivních místech sochy ze šachovnice, vzbudil mezi starosty obcí sdružených ve společnosti Karlštejsko ohlas. Postupně vzniká předloha mapy, na které budou figurky zaznamenány. Celkem by mělo být rozmístěno 32 figur. Podle předsedy Karlštejska Jiřího Hudečka na tuto akci získala společnost dotaci 5 milionů korun.

Letovská radnice si rezervovala sochu střelce, jež by měla zdobit náves, Řevničtí požádali o

Všeradickou nedělní mši celebrou biskup

Všeradice - V neděli 6. února navštívil Všeradice vzácný host – J. Exc. Mons. Karel Herbst, pomocný biskup pražský, který zde od 9.30 hod. celebrou pravidelnou nedělní mši.

Přestože ten den ráno silně mrzlo, věřící nejen ze Všeradic, ale z celého okolí zaplnili krásný kostel sv. Bartoloměje téměř do posledního místa. Po mši proběhla neformální beseda s otcem biskupem v mimořádně příjemném prostředí sálu nedaleké restaurace, kde všechny přítomné přivítal pan starosta Špalek a nabídl jim občerstvení, které připravily zdejší ženy a dívky. Toto milé setkání se uskutečnilo pod patronací Nadačního fondu pro obnovu kostela sv. Bartoloměje ve Všeradicích. (mp)

sochu bílého krále. „Bude umístěn na náměstí krále Jiřího z Poděbrad,“ uvedl řevnický starosta Miroslav Cvanciger.

Sochu černého krále s podobou Karla IV. nejspíše dostane Karlštejn. Několikametrový panovník by měl být umístěn pravděpodobně na tamním parkovišti. „Vedle sochy totiž bude informační deska s mapou, takže ho chceme dát k již fungujícímu mluvčímu panelu,“ vysvětlil starosta obce Miroslav Uřeš.

Iniciátor projektu Vladimír Glaser navrhuje, aby například dáma stála jak u Karlíku, kde mívaly císařovny hrádek, tak i ve Všeradicích, rodišti M. D. Rettigové. „O sochy byl velký zájem, k dispozici jsou už jen pěšáci,“ řekl Glaser s tím, že u soch by měly být instalovány panely s mapami obcí i celého projektu.

Pavla ŠVĚDOVÁ, Naše noviny

PROVAS bude v novém od poloviny března

Podbrdsko - Od poloviny března začne Provas vycházet společně s boberounským nezávislým občasníkem Naše noviny (ukázku naleznete v dnešním vydání na straně 3). Co to bude znamenat konkrétně?

Součástí každého vydání Našich novin, které vychází každé druhé pondělí, bude i jeden list Provasu s informacemi z Podbrdka. Naše noviny jsou čistě komerční tiskovinou.

(Pokračování na straně 3)

Osovské maškary letos vedlo mimino

MASOPUSTNÍ PRŮVOD ZAHÁJILA FRAŠKA, UKONČILA DISKOTÉKA NEBO COUNTRY - JAK KDO CHTĚL

Osov - Přes třicet maškar a stejný počet přihlížejících se sešlo v sobotu 12. února na třetím ročníku osovského masopustu.

Masopust letos zahájila masopustní fraška s tradičními říkánkami, doplněná původními osovskými písničkami o sousedech a práčatech. Průvod se pak vydal na cestu obcí. Cestou hodnotila komise v čele s hasičským starostou kvalitu nabízených koblih a vyzvala na sousedech, která z masek jim nejvíce učarovala. Tou nejlepší se nakonec stala dvojice představující žáky 3.B Macha a Šebesťovou Hany Veselé a Blanky Hošťálkové. Komu se večer nechťelo domů, mohl zůstat na valentýnské diskotéce v restauraci „U hřiště“ nebo přejít do hospůdky ke kostelu, kde se hrálo a zpívalo country.

A jak to bylo od začátku?

Masopustní průvod se začal připravovat koncem uplynulého roku. Tehdy také padlo rozhodnutí uspořádat divadelní frašku a zpívat na ní písničky, které patří do připravované hudební komedie

o první hospodě v Osově (hra by měla mít premiéru na podzim).

Všechno domluveno, úlohy rozděleny. Začátkem února začínáme nacvičovat a také začínají přicházet první „Jobovy“ zvěsti a následují první změny. Nebude večerní zábava v sokolovně, protože provozovatel diskotéky už má zajištěný program na valentýnskou diskotéku. Nebude muzika, protože kapelník a hlavní aktér Petr Kafka musí zastupovat v divadle nemocného kolegu. Nebude medvěď, protože ho nikdo nechce dělat.

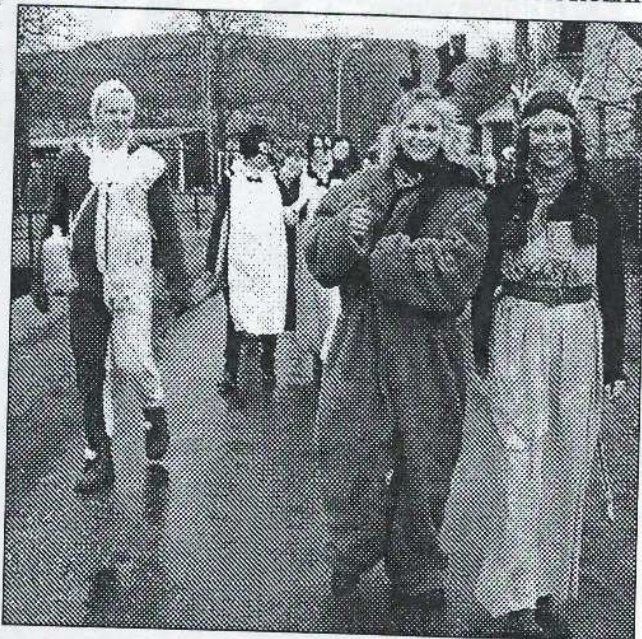
Všechno má řešení. Místo zábavy uděláme posezení v hospodě a hospůdce u kostela. Muzikanty máme v záloze jiné a co se týká medvěda... třeba se někdo do soboty najde, kdo tu medvědí službu vykoná.

V pátek 11. února večer probíhá u Vaňatů v garáži poslední zkouška. Všechno jde jak z partesu, což je špatné znamení. Ale nechci ostatním kazit radost a tak doufám, že se mýlím. Nemýlil.

Druhý den ráno leje jak z konve, což odradí hodně lidí od účasti.

Autor písniček zůstává s horečkou Medvěda také nemáme. Ale i tak v posteli a jeden z herců si večer začínáme hrát a vyrazíme do průzpůsobí výron a přestane chodit. vodu.

Josef KOZÁK

Z nedalekých Lážovic přišla do průvodu indiánka Ladka Chocová doprovázená kamarádkou v „kůži“ soba. Těsně v závěsu je „mimino“ v podání Lukáše Vaňaty.

Foto J. KOZÁK

Děti měly masopust dříve

NA SOUTĚŽ BYLO MÁLO DĚTÍ, POSTIHLA JE CHŘIPKA

Osov - V předvečer osovského masopustu se v místní mateřské škole konal karneval pro děti.

Po svačině se děti i paní učitelky převlékly do masek. Děti tancovaly a soutěžily celé dopoledne. Na závěr proběhla tombola a děti si odnesly domů diplomy. Během týdne od 7. 2. do 11. 2. děti a paní učitelky trénovaly tanečky, s kterými vystupovaly též druhý den na masopustu v Osově. Též si vyzdobily třídu různými řetězy a balonky.

V Hořovicích na soutěži

V pondělí 14. února jelo 5 dětí z mateřské školy na soutěž „Co už dovedeme“ do Hořovic.

V osovském masopustním průvodu šlapali i dva nefalšovaní permontci. Foto J. KOZÁK

Děti běhaly štafety, vázaly kličky, skládaly obrázky a luštily hádanky. Na závěr děti dostaly pamětní listy a sladkou odměnu. Jelikož školku postihla chřipková epidemie, musely na soutěž jet i mladší děti. Náš tým se umístil na 7. místě, ale nás to vůbec nemrzí, protože se držíme hesla: „Nemusíme vyhrát, ale zúčastníme se“.

Lenka KOCOUBOVÁ

Největší školní akcí byl ples

DO OSOVSKÉ ŠKOLY NASTOUPÍ 24 NOVÝCH ŽÁKŮ

Osov - Největší akcí, kterou naše škola pořádala, byl tradiční školní ples v sobotu 22. ledna. Do jeho přípravy se zapojili nejen dospěláci, ale i děti, které pomáhaly hlavně s výzdobou sálu.

I přes malou účast a velkou zimu se ples vydařil. Všichni zúčastnění se dobře pobavili a odnesli si domů bohatou tombolu. Tímto děkujeme všem sponzorům, rodičům a přátelům za bohaté finanční i věcné příspěvky do tomboly.

V lednu také proběhl zápis žáků do 1. třídy. Děti předvedly jak umí rozpoznat barvy, geometrické tvary, napočítat do pěti a nakreslit obrázek. Bylo zaspáno 24 dětí. Několik jich však nenastoupí, jejich rodiče požádali o odklad školní docházky.

Konečně jsme se také dočkali sněhu. Paní Zima dlouho otálela se sněhovou nadílkou, ale nakonec nás přece jen obdarovala pořádnou sněhovou peřinou. Ani chvíli jsme neotáleli, vytáhli boby, kluzáky, pytle, dokonce i běžky, a pořádně se vydovářeli na malém kopečku u školy. Děli si postavily sněhová opevnění, sněhuláky a uspořádaly „sobí spržení“.

Je škoda, že sněhová nadílka dlouho nevydržela, ale snad se ještě dočkáme.

Některí z našich žáků se zúčastnili již 3. osovského masopustu, kde vystoupili v masopustní frašce s pásmem básní a říkadél.

Na měsíc únor připravujeme Kašpárkovo vystoupení pro nejmenší děti. Pro rodiče je naplánován zájezd do divadla ABC na představení Frederick.

Soňa KOCMANOVÁ

Valentýnská diskotéka přilákala mnoho tanečníků

Osov - Rekordní účast zaznamenala osovská diskotéka během tzv. valentýnské diskotéky v sobotu 12. února. Podle provozovatele Jiřího Budila přišlo kolem 380 lidí.

„Na programu byl hlavně tanec,“ říká Budil. „Dále pak soutěže o nejvášnivější polibek a hříšný tanec.“ Budil se svými spolupracovníky připravuje další diskotéku pro děti. Stejně jako ta předchozí začátkem prosince bude i tato plná soutěží, hudby a sladkých odměn.

„Chtěli jsme ji udělat již v únoru, ale sokolovna se nedá moc vytopit a tak jsme termín posunuli odložili,“ sděluje Jiří Budil. „Bude se konat 26. března od 15 hodin. Vstup je samozřejmě zdarma.“

(JOK)

Bude na Brdech Disneyland?

ČTENÁŘI NN NECHTĚJÍ MASIVNÍ VÝSTAVBU NA HALOUNECH

Mohutnou polemiku o výstavbě nových domů v okolí Haloun a Svinař rozpoutal v Našich novinách článek Pavly Švédové. K rozhodnutí představitelů svinařské obce zasílají své reakce další a další čtenáři. Na následujících řádkách si tyto reakce můžete přečíst a sami do diskuse přispět. (JoK)

Ve Svinařích i na Halounech se bude mohutně stavět (NN 25/2004)

Svinaře - Počet obyvatel Svinaře se rok od roku zvyšuje. Na příští roky je plánována další mohutná výstavba rodinných domů. Zatímco v roce 2000 měly Svinaře 286 obyvatel, nyní již počet přesahuje tři stovky. Další domy se v obci stavějí na polích proti někdejší radnici. "Vyrostete tu 10 až 15 baráků, staví se i směrem na Hodyni," vypočítává starosta obce Vladimír Roztočil. V příštím roce rovněž radnice uvolní 400 000 na úpravu přístupové cesty z Haloun na Pišťák. Právě tam je plánována další zástavba. "Starou obecní cestu musíme zrekonstruovat a udělat z ní cestu pro přístup k nově vznikajícím rodinným domkům," říká Roztočil. Z cesty budou odstraněny dřeviny, odpad, dostane nový šterkový povrch. V sousedství domu herečky J. Švandové se podle územního plánu počítá s výstavbou až 40 domů. "Něco vlastní realitní kanceláře, něco soukromníci. Jestli na všech parcelách domy vyrostou, nevíme," dodal Roztočil. (pš)

Reakce čtenářů (NN 2/2005)

Ve Svinařích i Halounech se bude mohutně stavět. Tak se jmenoval článek Pavly Švédové, který vyšel v posledním loňském čísle Našich novin. Psalo se v něm mimo jiné o tom, že na polích u Haloun, v sousedství domu herečky Jany Švandové je v územním plánu počítáno s výstavbou až čtyřiceti domů. Na článek reagovali dva čtenáři. (NN)

Už se na Halounech moc těšíme, až nám díky územnímu plánu pánů ze Svinaře zmizí posled-

ní zbytky hezké přírody okolo Haloun. Namísto klidu budeme poslouchat hluk ze stavebních strojů, začnou se nám díky »zahraničním« dělníkům ztrácet věci, přijdeme o vodu a určitě by se toho našlo mnohem víc. Dá se vůbec na zastavění přilehlých luk hledat něco pozitivního? Asi jen příjem do kasy. Radek DUŠEK, Halouny

Jsem sice Pražák, ale v tomto kraji mám část rodinných kořenů (v Řevnicích) a už dlouho doufám, že se mi tu jednou podaří usídlit. Ztím si chodím na Hřebený nebo k Berounce »čistit hlavu« a je mi tam dobře. »Usídlení« však pro mne znamená akceptování místního života, lidí a přírody. Masivní zástavba ve stylu »podnikatelskobarokní« pseudoarchitektury, navíc zpravidla izolovaná od původní zástavby a tedy i obyvatel (zřejmě v obavě z domorodců) mne rozhodně neláká. To, že by pozemky pod Hřebený byly zastavěny tak, jako např. z druhé strany v Řitce, mne upřímně děsí. Nelze se divit, že majitelé pozemků chtějí vydělat, nicméně změny, které v krajině nastanou, jsou prakticky nevratné. Bohužel, teprve když k nim dojde, si lidé uvědomí, co natropili. Nezbyvá než přát obecním úřadům hodné prozívatosti a rozhodnosti při tvorbě územních plánů. Jinak se jednou mohou stát realitou dnes zcela absurdní nápady, jak by mohly být např. exkluzivní terasové bytové domy a hotely na Hřebených s vyhlídkou do kraje, Disneyland na území bývalé raketové základny, železniční koridor Zadní Třebeň - Lochovice atd.

Jindřich KLESTIL, Praha

Ka Karlštejnsku se připojil další mikroregion

Suchomasty - Už pět mikroregionů tvoří obecně prospěšnou společnost Karlštejnsko. K Dolní Berounce, Horymíru, Jihozápadu a Pláním přibýlo nově uskupení Klouk.

Především díky snazšímu získávání dotací z fondů Evropské unie vznikla vloni společnost Karlštejnsko, kterou zpočátku tvořily mikroregiony Dolní Berounka, podbrdský Horymír a obce v Českém krasu - Pláně. Později se připojil mikroregion Jihozápad, počátkem letošního roku uskupení Klouk. "Účast v Karlštejnsku nám dává větší šanci získat finance," vysvětlil suchomastský starosta Josef Štěpán s tím, že Klouk vznikl před dvěma roky a tvoří ho obce Suchomasty, Bykoš, Málkov a Tmaň. "Obce se sdružily hlavně kvůli tomu, aby spolu vyřešily problém s nedostatkem žáků na školách a dopravní spojení z Berouna," dodal.

Pavla ŠVÉDOVÁ, Naše noviny

"Sněhuráda" ve Vižině měla čtyři disciplíny.

Vižina - Na prvním ročníku vižinské "Sněhurády" se v sobotu 29. ledna sešlo kolem 20 dětských závodníků a mnohem více přihlížejících dospělých.

Zábavné dovádění an všem, co na sněhu jezdí organizovaly místní spolky a cenami přispěl Europajzl Pavla Pajmy.

"Byly celkem čtyři disciplíny," říká jedna z organizátorek Jana Fialová. "Soutěž v nejdělním skluzu vyhrál Jakub Karelš, trpasličí slalom Bára Karelšová a ve skoku nazvaném skicross zvíťazila třiletá Janička Hůlová."

Poslední disciplíny o největšího přeskokana se mohli zúčastnit i dospělí, kteří se do té doby zahřívali grogem. Vítězkou se stala Růžena Šinágllová. (JoK)

Nechat zastavět pole v okolí Haloun je hloupost

Lidé prchají z měst na venkov za tím, co je na něm nejcennější: za přírodou a klidem. Málokomu dochází, že čím víc tady bude domů a jiných staveb, tím méně bude - přírody a klidu.

Venkované prodávají své pozemky, protože chtějí peníze. Obecní zastupitelstva masivní výstavbu podporují, protože chtějí nové obyvatele, děti do škol a - peníze. Je to krátkozraká politika, která se obcím časem vymstí. Za pár let budou lidé za přírodou a klidem prchat i z našeho kraje, už nyní je souvisle zastavěno území od Prahy až po Třebeň. Podbrdsko i Poberouní má šanci lákat návštěvníky, turisty na stále ještě relativně neporušenou a z hlavního města lehce dostupnou přírodu, malebnou krajinu. Na satelitní městečka mnohdy přišerných a do venkovské krajiny absolutně nezapadajících domů se sem nikdo jezdit dívat nebude. Zastavět pole a louky kolem Černošic, Dobřichovic, Letů atd. byla chyba. Nechat zastavět louky a pole kolem typicky vesnických, ba až horských Haloun je tragická pitomost.

Miloslav FRÝDL, Naše noviny

Loučení v Krkonoších

Rozloučení se zimou pořádají Turisté severních svahů Brd, kteří jsou doma v Malém Chlumci. Akce se koná od 11. do 13. března v krkonošském Benecku.

"Program kromě večerních společných posezení nijak neorganizujeme. Je na rozhodnutí každého, jak s časem na horách naloží," uvedl jeden z turistů Stanislav Ježdík. V okolí hotelu se nachází několik upravených sjezdovek i kvalitně upravené a dobře značené běžecké tratě. "Cena je 500 za osobu a den s polopenzí. Zájemci se mohou hlásit u hlavního pořadatele Rosti Plachety na telefonu 724 040 715," dodal Ježdík. Miloslav FRÝDL, Naše noviny

Čerstvě napadaný sníh vylákal jezdce na bobech i na běžkách. Foto S. KOCMANNOVÁ

PROVAS bude v novém od poloviny března

(Dokončení ze strany 1)

I když všichni redaktoři a spolupracovníci dělají svou práci zadarmo a ve volném čase, na tiskárnu si musí vydělat. To znamená, že Naše noviny nejsou zadarmo. Jedno číslo stojí 5 - 6 Kč (podle rozsahu 10 - 12 stran). K dostání jsou ve všech obchodech, které mají zájem noviny prodávat. V naší lokalitě jsme v současnosti oslovili prodejny bývalé Jednoty, případně soukromníky a hostinské, ale do uzavěrky jsme neměli jejich vyjádření. Další z možností je stát se předplatitelem Našich novin a dostávat je každých 14 dní poštou až do domu. Znamená to však zaplatit i za poštovné. Ti, kdo budou mít o tuto formu zájem, mohou zavolat na číslo 737 280 177, případně napsat na adresu nase.noviny@zadnitreban.cz. Nezapomeňte uvést jméno a adresu k doručování.

V Osově máme nabídku od jedné naší spolupracovnice, která bude distribuci Našich novin zajišťovat. V nejbližší době obejde všechny odběratele Provasu a zeptá se jich, zda mají zájem i o jeho novou formu. Jak Naše noviny vypadají máte možnost vidět na straně 4, kde přetiskujeme články o zadnitřebském masopustu. Josef KOZÁK

Masopusti byli letos pochováni dva

BUJARÉ OSLAVY SE POPRVÉ KONALY SPOLEČNĚ NA OBOU BŘEZÍCH BEROUNKY

Zadní Třebaň, Hlásná Třebaň - Výjimečný byl letošní, už šestnáctý třebaňský masopust: Konal se zároveň na obou březích Berounky. Také při něm byli pochováni hned dva Masopusti.

„Nýčko draží lidičkové, uvidíte frašku.“ Tak takhle jsem uváděl šestnáctý třebaňský masopust. Ale to bylo až odpůldne. Předtím jsme od deváté šlapali zmrzlou a ztichlou Hlásnou Třebaní. Sešli jsme se tam s Třehuskem před kapličkou a nikde nikdo.

„Možná to odložili kvůli mrazu,“ vtipkovala prokřehlá Pavla Švédová. Ale neodložili. Skoro ve stejném okamžiku se v dále vynořil medvěd s medvěďákem, smrtka, cikánka a fezník. Z auta vystoupila čarodějnice, ze vrat statku vyšel šašek, v civilu místní starosta Václav Konvalinka. A mohli jsme vyrazit.

Poté se všichni přesunuli přes řeku do Třebaně Zadní. Jarmark, kolo štěstí, skoro 400 cen tomboly, která se letos prodávala už dopoledne. Naproti u kapličky rozbalili stan, či spíš vól, místní hasiči s jitrnicemi a ovarem. Objevily se i první masky a před pomníkem zaparkoval pojízdnou slepičárnu Jan Zavadil, který se stal, spolu se svými »slepiciemi«, Michaelou Šmerglou a Jarkou Za-

Třebaňští do průvodu nešli, odjeli na hory

Šestnáctý třebaňský masopust máme zdárně za sebou. Ani letos si ho nechal ujít stovky lidí, počasí také přálo. Zdálo by se tedy, že vše klaplo na výbornou. Ale...

Když se redaktor MF Dnes zeptal starosty Zadní Třebaně Lubomíra Schneidra, zda je rád, že se podobné tradice v Zadní Třebaně udržují, odpověděl: „Kdo by nebyl rád? Vždy se při nich užije spousta legrace a vládně zde skvělá atmosféra. Pokud mám čas, s radostí se navléknou do masky a vyrazí do tradičního masopustního průvodu.“

Letos asi pan starosta čas neměl - v průvodu chyběl. Nebyl ovšem sám. Zadnotřebaňských masek bylo letos na návsi opravdu poskrovnu - spočítat by se daly na prstech jedné ruky.

A to doslova. V čele průvodu šlapal medvěd s medvěďákem »zapůjčený« z Hlásné, policajta s Masopustem pro změnu představovali Revničtí.

KOMENTÁŘ

Proč? Místní do průvodu jít odmítli. Někteří odjeli třeba na hory, jiným se prostě nechtělo. I program na návsi byl s výjimkou pár lidí (opět doslova) v režii přespolních. Cest Zadnotřebaňanů tak hájili hasiči se skvělou zabijačkou a hospodyňky, jež pro procesy připravily slané pochoutky, placky a koblihy. Ale i těch ubylo. Zatímco v jiných letech koblihová komise hodnotila přes dvacet

vzorků, letos jich bylo pouhých osm. Je to zvláštní: Na jedné straně do Zadní Třebaně na masopust každoročně míří stovky, ba tisíce lidí z okolí, Prahy i dalších koutů Čech a Moravy (!), letos přijela i Česká televize, psaly o něm celostátní deníky, vysílalo několik rádií... Na straně druhé stojí místní, kterých se do dění, jež jim dělá reklamu široko daleko a na něž by měli být hrdí, zapojuje rok od roku méně.

V čem jsou jiné Svinaře, kde se letos do masopustních maškar navléklo osmdesát zdejších obyvatel? Osobně vidím problém jediný: Svinařáci táhnou všichni za jeden provaz. To se o Zadní Třebaně říci rozhodně nedá.

Pavla ŠVĚDOVÁ

POJÍZDNÁ SLEPIČÁRNA. Nejoriginálnější maskou letošního třebaňského masopustu byla pojízdná slepičárna. Vyrobili ji a »provozovali« manželé Zavadilovi s Michaelou Šmerglou. Foto NN M. FRYDL

vadilovu králem XVI. masopustu. Ale dřív, než dostal korunu a velký dárkový koš, mohli se diváci podívat na masopustní frašku fevnických ochotníků o Honzovi, zlé selce a Kačce. Zahrály a zatancovaly i děti z fevnických souborů Klíček a Notičky. Nakonec byli symbolicky pochováni dva Masopusti - za každou Třebaně jeden. A pak už šel průvod. Od domu k domu, od koblihy ke koblihy, od kořalky ke kořalce. Unavené a promrzlé maškary skončily večer ve Společenském domě na posezení s Třehuskem a zpívaly až do policejní hodiny. Josef KOZÁK, (mf)

Taškařice na návsi natáčela Česká televize

„VESNIČKA ZADNÍ TŘEBANĚ JE ZVLÁŠTNÍM ÚKAZEM,“ PSALO SE V MLADÉ FRONTĚ DNES

Zadní Třebaň - Několik celostátních deníků a rádií informovalo o šestnáctém třebaňském masopustu. Oslavy na návsi v Zadní Třebaně natáčela i Česká televize.

Hned tři články věnovala třebaňskému masopustu den před oslavami Mladá fronta Dnes.

„Vesnička Zadní Třebaň je zvláštním úkazem. Díky skupince nadšenců se zde konají akce, které mohou Zadnotřebaňským závidět i obyvatelé mnohem větších obcí. Naprostou přirozeným a nenásilným způsobem vracejí do života tradice, které již pomalu vymřely,“ napsal Karel Souček, který připravil také článek s programem masopustního veselí. Součástí tematické stránky k masopustu byl i rozhovor se starostou Lubomírem Schneidrem. Ten v něm připustil, že obec Zadní Třebaň

FRAŠKA NA NÁVSI. Masopustní hru na zadnotřebaňské návsi předvedli řevničtí ochotníci. Foto NN M. FRYDL

Masopust podporuje pouze drobnostmi, jako je třeba prominutí poplatků za prodejní stánky.

Informace a pozvánky na třebaňský masopust, který se letos prvně konal v obou Třebaních, otiskl například Berounský deník či internetové stránky Středočeského kraje. Spoty o akci odvysílala rádiia Český rozhlas 2 Praha, Region i Impuls. Krátce po začátku frašky na zadnotřebaňskou návěs dorazil také štáb České televize. „Toč to všechno,“ velel režisér pořadu Jak na to, který moderuje Jiřina Bohdalová.

Bujaré veselí na návsi a průvod zachytilo mnoho fotografů. Třeba Jakub Kencl, jehož snímky jsou k vidění na adrese www.fotokencl.com či Vladimír Glaser (www.karlstejnsko.com). (Masopust viz i strana 5)

Pavla ŠVĚDOVÁ

Peřina nikoho nezahřála, byla jí zima

VE SVINAŘSKÉM MASOPUSTNÍM PRÚVODU POUCHODOVALA JEDNOVAJEČNÁ TROJČATA

Svinaře – Tři králové obcházeli uplynulou sobotu Svinařemí. Nešlo o opožděnou tříkrálovou koledu. Trojice K+M+B byla jednou z několika desítek masek masopustního průvodu.

Masopust ve Svinařích začal poslední lednovou sobotu v 11 hodin zabijačkou. Vepřové pochoutky se na pultu dlouho neohřály: „Už v poledne jsme měli vše prodané a šli se převléci do masek,“ řekl Martin Hrubý, který – stejně jako 6. 1. – oblékl hábit krále Kašpara. Před půl druhou se maskary trousily k hostinci – byla tu jednovaječná trojčata, ježibaba, ženský fotbalový tým i originální maska peřiny. „Polštář jde někde za mnou,“ smál se metr a půl široký Petr Procházka. Před hostincem v tu chvíli postávalo několik desítek maskar, v čele průvodu nechyběl medvěd s medvěďákem a vojenská kutálka Třehusk s početnou dechovou sekci. S přibývajícím hodinami přituhovalo: „Každý chce zahřát, přitom mně je taky zima,“ žertoval Procházka v masce peřiny. Svinařské hospodyňky se překonávaly

v nabídce pochoutek: slova chvály sklídily jak uzenky paní Noskové, tak uzené klobásy u Roztočilů. Nejvytrvalejší maskary se vrátily

zpátky na sál po páté. Děti získaly sladké odměny za statečnost. Na zábavě vyhrávala Gamma. **Pavla ŠVĚDOVÁ, Naše noviny**

Bratři Procházkové v maskách peřin.

Foto J. KOZÁK

Bílou vánici na masopust

Osou, Svinaře - Stejně jako vloni, vydali jsme se pěšky z Osova na svinařský masopust. Start byl určen na půl dvanáctou od osovecké kapličky. Vloni jsme šli tři a další dvě se vezly autem, letos jsme zůstali sami dva, já a moje žena Ludmila. Sluníčko hezky svítilo, když jsme vyrazili od nově postaveného turistického posezení před kapličkou. U druhého posezení ve Vižině se už obloha mračila a když jsme se prodírali sněhem nad Podbrdý, duť vítr se sněhem snad ze všech stran. A tak jsme se raději spustili zpátky na silnici a přidali do kroku, abychom dohnali ztracený čas.

Nic platno, jitrnice na nás už nezbyly. Ale průvod jsme stihli ještě před hospodou. Prošli jsme celou obec, pod maskami objevovali známe či přibuzné a občerstvení horkým grogem jsme vyrazili zpět. Ale už jen do Leče a autem. S řidičem! (JoK)

Radnice pomůže Asli

Hostomice - Místní městský úřad organizuje finanční sbírku na pomoc oblastem v jihovýchodní Asii zasažených přírodní katastrofou.

Finanční prostředky se budou vybírat do konce února 2005. Vybraná částka bude poukázána na účet humanitární pomoci. V případě zájmu se sbírky mohou zúčastnit i okolní obce. (kgh)

Turisté hlásí: „Skalka nalezena!“

Chlumec – Byla sobota 12. 2., přšelo, tál sníh, vše bylo zledovatělé a voda tekla většinou po cestě. Vhodný okamžik k tomu sedět doma a koukat z okna.

Když však u vás na dveře zabouchá Drak a oznámí – „jdeme do lesa, musíme najít tu Skalku, co nejde najít“ – pak vám nic jiného nezbyvá než se obléci a vyrazit. Vyšli jsme ve třech. Asi po hodině a půl jsme došli nad Drahlovice. Podle mapy jsme měli překonat dvě asfaltky a za tou druhou měla být hájovna. Měla, ale nebyla. Byla tam totiž ještě jedna cesta a ta k ní vedla. Hájovna je položena uprostřed asi 300 m dlouhé skály, která jde souběžně s hřebenem. První ji uviděl Vlád'a. A protože tam jako malý jezdič se strejdou Šináglem, tak věděl, že někde ve skále je poustev-

Chlumec, Zadní Třebaně - Ani letos jsme nemohli vynechat masopust v Zadní Třebani. Na tradičním startu se ale letos sešlo neobvykle málo turistů – jen 8 lidí!

Příčiny byly různé - Dušan byl lyžovat ve Francii, Martin s TAKEM přejížděl Šumavu. Ani jogínky nedorazily.

Za krásného zimního počasí vedl výpravu Drak. Bylo asi mínus 7 a celá krajina byla pokrytá sněhovou vrstvou. Od devíti svítilo sluníčko a sněhové krystalky se ve slunci leskly jako drahokamy. Na Muchově jsme přibráli ještě Vlád'u Hrbáčka a v devíti šli po Knížecí a pak pod lesem až do Haloun. Po cestě nám vyprávěl Vojta, že nad námi je hájovna Skalka, ale tu že sami nenajdeme. „Když ji někdo chce najít, tak musí moc dobře koukat, aby ji nepřešel,“ říkal.

Došli jsme do Třebaně a byli svědky krásného masopustu a masopustního průvodu. Vyfotili jsme se s maskami, popili u Slávkových známých (Vlád'ovi otevřeli dokonce i rum!) a jeli lokálkou na Vižinu. Letos jsme chtěli zakončo-

vníkovo lože. Hájovna ho tedy až tak moc nezajímala a hledal jeskyňku a lože. Martin s Drakem zatím úspěch oslavili přípitkem z Jagermaistra. Za chvíli se Vlád' vrátil – poustevníkovo lože nenašel, takže na Skalku budeme muset jít na jaře znova.

Cesta nazpátek nebyla tak jednoduchá jako cesta tam. Drak domluvil odvoz, máme počkat v hospodě U báby, říkal. Tak jsme šli dolů do Drahlovic a v hospodě jsme doplnili tekutiny. Ale slíbený odvoz nikde. Proto jsme vyrazili po silnici proti silnému a studenému větru. V Podbrdech Drak odmítl pokračovat. Zastavil nějaký autobus a ten nás dopravil na Vižinu. A co na Vižině? Přece do Europajzlu. Jenže sotva jsme dosedli, byl tu slíbený odvoz. Na Skalku vás pozveme na jaře! **Martin NĚMEC**

Výprava skončila v Europajzlu TURISTÉ ŠLAPALI NA ZADNOTŘEBAŇSKÝ MASOPUST

Chlumec, Zadní Třebaně - Ani letos jsme nemohli vynechat masopust v Zadní Třebani. Na tradičním startu se ale letos sešlo neobvykle málo turistů – jen 8 lidí!

V čele masopustního průvodů kráčí vždy medvěd. Toho v Hlásné Třebani vedla cikánka a misal koblihy. (foto nahoře)
V průvodu maskar lze nalézt nejen tradiční masky, ale i hrdiny pohádkových seriálů. Na snímku dole jsou žáci 3.B Mach a Šebestová, tentokrát ze Svinař.

Foto J. KOZÁK

Na kováře byli odkázáni všichni hospodáři

VESNICKÁ KOVÁRNA STÁVALA MEZI OSOVEM A OSOVCEM

Dnes se s vesnickou kovárnou setkáme už jen ojediněle, ale na počátku minulého století byste ji našli snad v každé vesnici, protože na její práci byli tenkrát odkázáni všichni hospodáři.

Ta poslední v naší obci stávala na rozhraní topolové a lipové aleje při cestě mezi Osovem a Osovem od r. 1925. Prvním a zároveň posledním kovářským mistrem tu byl pan Antonín Routa. Narodil se v roce 1882 v Boroticích v Čechách. I jeho otec byl kovářem, stejně jako jeho bratři Václav a František. V červnu roku 1906 předstoupil před c. k. vojenskou zkušební komisi v Karlíně, která mu vystavila vysvědčení, že: „...velmi dobré znalosti v kování kopyt a paznehtů a velmi dobrou zručnost v zhotovování a přizpůsobení podkov osvědčil a prokázal, pročez za zvláště způsobilého uznán byl, aby při podkovářském řemesle mistrovství nastoupil.“

Po příchodu do Osova pracoval ve schwarzenberské kovárně ve fabrice, kde také bydlel. Nejprve sám, později s celou rodinou. Manželka Růžena, rozená Červenková, pocházela z Vižiny. Když se po parcelaci v roce 1924 provoz knížecí kovárny zastavil, obdržel pan Routa odstupné 10 000 korun, za které zakoupil stavební pozemek a na něm vybudoval nový dům i s kovárnou.

Jak to tehdy v takové kovárně vypadalo? Byla tu výheň, kde celý den nesměl vyhasnout oheň, kovářská a velké kladivo. Práce byla namáhavá, obzvláště v době, kdy tu ještě nefungovala elektřina a všechno se muselo dělat ručně. Rozsah činnosti byl široký a rozmanitý. Natahovaly se tu ráfy na kola nových vozů, vyráběly se tu brány, pluhy, motyky, krumpáče, sekery, dokonce i hromosvody. Vedle pana mistra a jeho syna bývali v kovárně dva nebo tři dělníci.

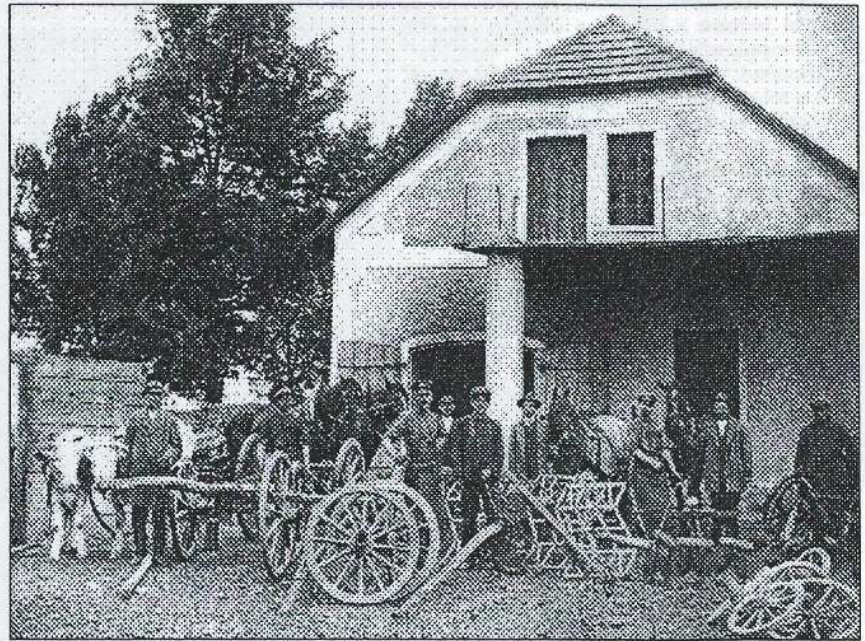
Vstávalo se už kolem páté hodiny ranní, končilo v sedm hodin večer. Je samozřejmé, že se tu kovali koně a také voly. Na léto měly podkopy tupé šrouby a v zimě ostré, aby neklouzaly. Ke stálým zákazníkům kovárny patřil i osovský velkostatek. A když na konci války přijeli do vsi sovětsí vojáci, okovali jim tu zadarmo všechny koně.

V roce 1932 postihlo rodinu veliké neštěstí. Syn Josef, kterému chtěl otec předat kovárnu, narukoval k 1. jezdeckému pluku do Terezína. Vyplnilo se mu tak jeho toužebné přání prožít

vojnu u koní. Krátce po nástupu obdržela nešťastná rodina telegram, že onemocněl strnu-

manželka Růžena ho následovala v roce 1968 ve věku 80 let.

Marie PLECITÁ

tím šíje (= tetanus) a jeho stav je beznadějný. S těžkou chorobou bojoval půl roku. Podlehl jí v roce 1932 ve věku 21 roků. Rodina se z jeho ztráty dlouho a těžce vzpamatovávala. Dvacet let po něm ve věku 38 let zemřela i dcera Marie. Bylo to smutné období. Kovárnu neměl kdo převzít, dělníci odešli do fabrik a výroba pozvolna ustávala. Nakonec zde zůstal mistr sám s manželkou, která mu pomáhala zvládnout menší práce, aby bylo alespoň na živobytí. Dcera Růžena přispívala ze svého nevelkého příjmu jak mohla, ale ani tak nebylo peněz nazbyt. Navíc bývalí živnostníci neměli po nástupu komunistického režimu nárok ani na pořádný důchod, takže mistru kováři bylo přiděleno 270 korun, jeho ženě dokonce ještě o polovinu méně. Ale uměli docela obstojně žít i s tím málem, co dostali, a po čase dokázali ještě na místě, kde bývala kovárna, vybudovat novou bytovou jednotku pro rodinu dcery Růženy, která se provdala za Josefa Plectitého z Lážovic.

Pan Antonín Routa zemřel ve věku 77 let, jeho

Dobrou fotografii zachycující společnost před osovskou kovárnou. Foto ARCHIV

V Osově vykradli kostel, z Podbrd odvezli vanu

Osov – V týdnu před nedělí 30. 1. byl vykraden osovský kostel.

Lupiči se vlámali dovnitř přes silné železné dveře, u kterých vypálili zámek. Odesli krásnou pozlacenou sochu přibližně 2 metry vysokou z bočního oltáře Sv. kříže. Ze schránky ukryté v čele hlavního oltáře sebrali ciborium, což je zlatá či pozlacená nádoba, ve které se uchovávají hostie. Odhadnutá škoda jde do statisíců, ovšem historická hodnota se dost dobře nedá vyčíslit. (Lupiči již byli dopadeni.) Z kravína v Podbrdech zmizela vana. Speciální anticorovou vanu na mléko o obsahu 1250 litrů s měděným chladičím šnekem kdosi ukradl v době mezi 22. 12. a 22. 1. Zloděj do kravína vnikl násilím a vzal i elektrický kompresor s elektroměrem a chladičem. (mp,mš)

FRANTA A SLOVO CHLAPA (18)

Píše a kreslí J. Bolina © 2005

PROVAS - informační občasník mikroregionu Horymír „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Připravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plectá, J. Chvojka, Z. Veverka. Rediguje: J. Kozák. Spolupráce: Mírka Plectá. Technická spolupráce: ICZ a.s. PROVAS můžete získat na OÚ Osov, v místní lidové knihovně, v hospodě U hráště a U kostela. Dále na obecních úřadech mikroregionu Horymír: Velký Chlumec, Skřípěl, Neumětely, Lážovice, Všeradice, Vinařice, Nesvačily, Svinaře, Skuhrov, Podbrdy a Vižina. Uzávěrka: 17. února 2005.